

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΙΣΤΙΩΝΟΣ

Φιλ. Ἄν μὴ ἴδυνάμενος ἔθειλον† δὲ βλάβης φίλον,
καὶ μὴ δυνάμενος καὶ θέλων πείση κακά.

Μεν. Ὁ μὴ δικαίως κατὰ φίλων ζητῶν κακὸν
40 αὐτὸς προπάσχει τοῦ κακοῦ τὴν ἔκβασιν.

Φιλ. Ἄνθρωπος ὢν μηδέποτε καθ' ἑτέρου κακὸν
ἀδίκως φρονήσης· ἡ Δίκη γὰρ πάνθ' ὀρᾷ.

Μεν. Ἐὰν πονηροῦ γείτονος γείτων τύχης,
πάντως παθεῖν πονηρὸν ἢ μαθεῖν σε δεῖ.

45 Φιλ. Ἐάν ποτ' ἀγαθοῦ γείτονος γείτων τύχης,
ὡς προσδιδάσκεις ἀγαθὰ καὶ προσμανθάνεις.

Μεν. Αὐτὸς ἀδικεῖσθαι μᾶλλον ἢ ἀδικεῖν θέλε·
μέμψη γὰρ ἄλλους, οὐχὶ μεμφθήση δὲ σύ.

Φιλ. Δίκην φυλάσσου, κἂν δικαίως ἐγκαλῆ·
50 μετέρχεται τὸ δίκαιον εἰς πλεονεξίαν.

Μεν. Ἐὰν πένης ἦς, εἰ δίκαιος κἀγαθός·
εἰ μὴ γὰρ ἦς δίκαιος, οὐκ ἂν ἦς πένης.

Φιλ. Πενία καθ' αὐτὴν ἐστὶν ἰσχυρὰ νόσος·
ἔρωτα προσλαβοῦσα δύο νόσους νοσεῖ.